

Đề bài

Dựa vào bài

Mưa

của Trần Đăng Khoa,
hãy tả lại trận mưa
rào mà em có dịp
quan sát.

Bài làm

Trời oi bức ngột ngạt đến hơn chục ngày liền. Hôm nào tôi cũng phải nhao ra những bờ tre, tìm chỗ nào mát nhất thì ngồi. Chân cứ khỏa liên tục xuống ao, tay thì quạt, mà lúc nào mồ hôi vẫn cứ túa ra. Vậy mà không ngờ chiều hôm qua mưa đến. Đến vội vã, mưa trút nước ào ào rồi lại tạnh rất nhanh.

Khoảng bốn giờ chiều rồi ra nắng vẫn còn chang chang. Không có lấy một ngọn gió nào. Trời lúc này thật là ngột ngạt. Nhưng bỗng dưng trời tối sầm cả lại, gió ồ ồ, mây từ đâu ùn ùn kéo đến khoác cho ông trời một chiếc áo giáp đen. Mối từ đâu bay ra nhiều không kể xiết. Cánh môi rụng lá tả bay tứ tung như trẻ con xé vụn giấy quảng lên túa ra trước gió.

Ngoài vườn mẹ gà ròi rít gọi đàn con đang hoảng loạn miệng không ngừng kêu “chiếp chiếp”. Gió càng thổi mạnh. Bãi mía sau vườn vung lá kêu xào xạc như những đũng sĩ múa gươm. Bụi lốc cuốn đầy trời, đám lá khô cứ vào cuộn tròn lại bung ra. Ngoài ngõ đám kiếm đen bỏ cả môi đang vội vã hành quân về tổ. Gió thổi tung mát rượi làm những ngọn tre cuốn cả cành lá vào nhau, thân kỳ cộc kêu lên kẽo kẹt. Đáng thương hơn là cây bưởi của ông. Vốn đã phải mang cái thân to lớn đầy cành lá, bưởi lại còn phải bẻ một đàn con tinh nghịch, đứa nào đứa nấy cứ đòi chạy tứ tung khắp phía.

Trời bắt đầu lác đác mưa. Sấm sét rạch ngang dọc nền trời rồi ùng oàng đổ xuống sân như mìn phá đá. Thế mà chị dè dặt chẳng sợ, cứ vẫy vẫy cánh tay dài như khua múa. Chị mừng tôi còn phụ hoa nhảy múa hả hê.

Lộp bộp, lộp bộp. Mưa bắt đầu đổ xuống vội vã, ào ào. Mưa như trút nước làm trắng xóa cả mặt sân, những bọt nước tung lên trắng xóa vừa định trôi đi thì liền bị giọt nước mưa khác rơi vào vỡ vụn. Mưa sần sật trên mái ngói khô, mưa lộp bộp trên tàu chuối đầu nhà. Nước chảy ồ ồ, xối xả ngập cả sân khiến mấy ông cóc cụ cứ nhảy chồm chồm. Bố em chạy mưa không kịp, nước dội ướt hết cả người.

Trận mưa đến nhanh nhưng vụt tạnh. Cây lá được một bữa hả hê ngo ngác nhìn ông mặt trời đang trở lại. Bầu trời trong xanh, những tia nắng lại rọi lên vàng óng.

Trận mưa cho tôi cảm giác thật khoan khoái và dễ chịu. Thế là những ngày oi bức vụt tan. Tôi chạy vội ra sân dọn những quả bóng vừa rụng xuống. Rồi tôi ra bể vực một vực nước phả lên đầu lên mặt để cảm nhận sự ngọt ngào mát lạnh của mưa.